

פרוטוקול ישיבת המועצה המינהלית

שהתקיימה ביום ג', 14.01.2014

הישיבה התקיימה באמצעות שימוש בטלפון, בהשתתפות כל חברי המועצה ובאופן שכל המשתתפים שומעים זה את זה

משתתפים

חברי המועצה:

דן פרופר, יו"ר – בטלפון
איציק אידלמן – בטלפון
אורי גלילי – בטלפון
נינה זלצמן – בטלפון
קרנית פלוג
מקסין פסברג – בטלפון

מקרב עובדי הבנק:

חזי כאלו – מנכ"ל הבנק
אילן סוציאנו – עוזר מזכירת הוועדה המוניתרית והמועצה המינהלית
דורון סלובטיצקי – עוזר היועצת המשפטית
יוסי פרוור – מנהל יחידת השכר
פנינה קרן – מנהלת חטיבת משאבי אנוש ומינהל – בטלפון
אסתי שורץ – מזכירת הוועדה המוניתרית והמועצה המינהלית

משתתפים נוספים:

אילן לוין – יועץ של הבנק – בטלפון

סדר היום:

אישור תנאי שכר

הדיון:

יו"ר המועצה אמר שהמועצה דנה בהסכם הגמלאות (הצמדת הגמלה למדד) לפני כחודשיים, ובאותו הדיון ביקשה שכאשר יגיע שלב החתימה על ההסכם יתקיים דיון נוסף ויבחנו פערים, אם וככל שיהיו, בין האומדן שהוצג לבין העלות בפועל.

מנכ"ל הבנק אמר שהחתימה מתעכבת מעט בשל ניסוחים משפטיים, אבל אין, למיטב ידיעתו, חילוקי דעות מהותיים. ישנם שלושה צדדים להסכם: הבנק, ההסתדרות והאוצר. מדובר בעצם על חתימה על שני הסכמים, שהוצגו למועצה, שתתבצע בעת ובעונה אחת.

ההסכם הראשון הוא הסכם הגמלאות (הצמדת הגמלה למדד), שעלותו המוערכת, כפי שהוצגה במסגרת התקציב, היא 142.1 מיליוני ש"ח. לכך יש להוסיף הוצאות נוספות, מכאן ההסכם, לצורך תשלומים לעובדים הפעילים, בגין המעבר להצמדה למדד, בהתאם להסכם שנחתם במדינה ושהאוצר לא אישר להחיל אותו בשלמותו עד כה בבנק (האוצר לא אישר את החלת ההסכם לגופים שלא עברו להצמדת הגמלה למדד), המתוקצבות בשנת 2014 בסכום של 9.6 מיליוני ש"ח. עלות זו, כפי שתוקצבה, היא העלות המדויקת. לגבי הסכם הגמלאות (הצמדת הגמלה למדד) המנכ"ל ציין שהוא מעריך שלא תהיה

חריגה. לדבריו, ההערכה לעלות ההסכם ניתנה על סמך חישובים מפורטים, אם כי אי אפשר היה לבדוק את חישובי העלויות הנובעות מההסכם באמצעות סימולציה במערכת השכר (חילון), אלא רק לאחר החתימה על ההסכם והכנסת הנתונים לתוך מערכת השכר.

ההסכם השני עליו עומד הבנק לחתום הוא "הסכם לדחיית הפעימה", שהמדינה חתמה ב-2013, לפיו יידחו תשלומים הנובעים מהסכם קודם ויינתנו הטבות שכר אחרות.

לגבי הסכם הגמלאות (הצמדת הגמלה למדד), המנכ"ל ביקש מהוועדה לאשר סטייה של עד 3% בין הנתונים המוצגים שמבוססים על ההערכות לבין הנתונים שיחושבו במערכת השכר.

חבר מועצה שאל האם חלו בהסכם שינויים מהותיים בהשוואה להסכם שהוצג למועצה חודשיים קודם. המנכ"ל השיב שלא חלו בהסכם שינויים מהותיים, אלא רק שינויי נוסח משפטיים שאין להם כל השפעה תקציבית או כל השלכה מהותית על מתווה ההסכם.

חבר מועצה שאל האם ההסכם זהה להסכם שחתמה המדינה מול ההסתדרות.

המנכ"ל השיב שבהסכם המדינה לא היה נושא התשלום הרטרואקטיבי, משום שהוא נחתם ב-2008 ויושם מיידית.

המנכ"ל הזכיר לחברי המועצה שהיה מודל של הסכם עליו חתמה מערכת הביטחון, אשר לא התאים לבנק. במודל ההסכם של מערכת הביטחון הייתה, בין היתר, שאלת ההצמדה של תשלומים רטרואקטיביים שנפרסו על פני תקופה של 10 שנים. הייתה הצעה שהעלו הגמלאים, שנראתה אטרקטיבית למשרד האוצר ולבנק, שבמקום הצמדה של התשלומים הרטרואקטיביים שישולמו לשיעורין, יינתן פיצוי של 4%. כלומר, התשלום לגמלאים יהיה בגובה של 104% והוא יחולק ל-3 פעימות.

חבר מועצה העיר שהמשמעות היא שחיקה ריאלית של כ-4% בערכי הסכומים שיקבלו הגמלאים בהשוואה לערכי הסכומים שיקבלו במדינה.

חבר מועצה שאל מהי הכוונה לשינויי הנוסח של ההסכם.

עוזר היועצת המשפטית השיב שכל אחד מהצדדים בהסכם מנסה לחדד את הניסוחים על מנת להבטיח שיישום ההסכם יהיה ברור ותואם את החישובים שערכו הכלכלנים.

חבר המועצה הוסיף ושאל מה הקשר בין ההסכם הזה לבין הגדלת הפרשות הבנק לפנסיה, ומה הקשר בין ההסכם לבין מתן קרן השתלמות לסטודנטים ולעובדי שעות.

עוזר היועצת המשפטית השיב כי ישנם למעשה שני הסכמים המובאים לאישור. הסכם אחד הוא הסכם הגמלאות (הצמדת הגמלה למדד) שחלקו כרוך גם במתן תוספות שונות לעובדים פעילים, וההסכם השני הוא "הסכם דחיית הפעימה", הסכם שנחתם במאי 2013 בין המדינה לבין ההסתדרות, ש"ניכה" 1% מהשכר (באמצעות דחיית פעימה בהסכם קודם) ובתמורה לכך כלל גם הטבות שכר שונות לעובדים. אחת

ההטבות היא הגדלת ההפרשות לפנסיה צוברת והטבה אחרת היא מתן קרן השתלמות לעובדי השעות ולמאבטחים בבנק, שלא היו זכאים לה קודם.

הבנק לא רצה להצטרף להסכם לדחיית הפעימה באמצעות חתימה על מסמך הצטרפות שמצוי היה כנספח להסכם המדינה, אלא לערוך הסכם נפרד שיתאים לבנק. החתימה על ההסכם נדחתה עד עתה, כאשר שני ההסכמים נחתמים ביחד מכיוון שהסכם המעבר להצמדה למדד מפנה גם להסכם זה. הסכם זה כולל גם נספח נוסף של הגדלות ההפרשה בפנסיה הצוברת, והוא הסכם שנערך על דרך ההפניה - מפנה להסכם במדינה עם ההתאמות לבנק.

חבר המועצה הוסיף ושאל מדוע נתוני עלות ההסכם, המוצגים עתה בפני המועצה, לא עודכנו בהשוואה לאלה שהוצגו בפניה בישיבה שדנה בתקציב, בנובמבר 2013.

חבר מועצה ענה שהמנכ"ל הסביר שלא ניתן היה לבדוק את חישובי העלויות הנובעות מההסכם במערכת השכר (חילון), אלא רק לאחר החתימה על ההסכם והכנסת הנתונים לתוך מערכת השכר.

חבר המועצה הקודם אמר שלדעתו קיים קושי לארגון לחתום על הסכם כאשר ישנה אי ודאות לא קטנה לגבי עלותו. חבר מועצה אחר תמך בדבריו והוסיף שעכשיו נדרשת המועצה לשנות את החלטתה הקודמת, בעוד שבמידע שהובא לפניה אין חדש.

חבר מועצה נוסף אמר שלהערכתו, על המועצה לאשר את ההסכם, שכן במהותו הוא זהה להסכם שהוצג למועצה בעבר. לדבריו, פער בשיעור של 3-5 אחוזים בין ההערכה לעלות בפועל הוא פער סביר מבחינת המידע בזמן המשא ומתן.

חבר המועצה הקודם אמר שלדעתו אין ברירה אלא לאשר את ההסכם על סמך המידע הקיים.

חבר מועצה אמר שמניסיונו בהסכמי עבודה, לא ניתן לחזות במדויק את עלות ההסכם, אך ההערכות שהובאו בפניו התבררו בדיעבד, רובן ככולן, כמדויקות למדי.

מנכ"ל הבנק אמר שהעבודה שנעשתה בבנק הייתה מסודרת מאוד, וכאמור לא היה אפשר להציג תוצאות טובות יותר, אלא רק לאחר החתימה על ההסכם והכנסת הנתונים לתוך מערכת השכר. המנכ"ל חזר ואמר כי ההסכם לא השתנה במהותו.

הנגידה אמרה שמרחב התמרון של הבנק בהסכם שהובא בפני המועצה היה אפסי. ההסכם תואם את ההסכם שנחתם עם גמלאי המדינה, והעובדה שהוא נחתם ומיושם כמה שנים מאוחר יותר מביאה לכך שההטבה שמקבלים הגמלאים של בנק ישראל נשחקת למעשה ב-4%. לכן, לדעתה ההסכם הוא סביר מאוד עבור הבנק, מרחב האפשרויות הוא מינימלי, והטעות הייתה בכך שסוכם שתוצג למועצה העלות המדויקת ללא שימוש במערכת השכר, עם כל הפרמטרים הפרטניים של העובדים, בעוד שניתן יהיה לעשות זאת רק אחרי החתימה על ההסכם.

להערכתה, הפער בין העלות בפועל לבין ההערכה יהיה קטן, ואף לא ניתן לדעת בביטחון לאיזה כיוון הוא יהיה.

חבר מועצה הציע שלהבא, כאשר תעלה הצעת החלטה במועצה, הנהלת הבנק תתייחס ליכולת של הבנק לבצע אותה. הוא גם הציע לאשר את החתימה על ההסכם, בעיקר בשל העובדה כי לבנק אין כלל דרגות חופש לגביו, והביע את תקוותו שהעלות הסופית של ההסכם לא תעלה על 3% מההערכה של הבנק שהוצגה למועצה.

חבר מועצה שאל מה יש לעשות אם לאחר החתימה יתברר שהפער הנו גבוה מ-3%.

מנכ"ל הבנק השיב כי בכל מקרה אין לבנק ברירה אלא לחתום על ההסכם.

יו"ר המועצה אמר שעל המועצה לאשר את החתימה על ההסכם, בהסתמך על ההערכה הכספית שחושבה בבנק והוצגה למועצה. הוא ביקש שאם יתברר, לאחר החתימה על ההסכם וביצוע החישובים במערכת השכר, שהעלות בפועל גבוהה מהאומדן ביותר מ-3%, תכונס המועצה לדיון.

החלטה

על פי סעיף 20 (א)(5) לחוק בנק ישראל, התש"ע - 2010, החליטה המועצה:

1. לאשר את התקשרות הבנק בהסכם קיבוצי מיוחד בגין:
 - א. יישומו של שינוי מנגנון עדכון הקצבה בבנק, לגבי מקבלי קצבאות קיימים ועתידיים (המוסדרים בפנסיה תקציבית), בד בבד למתן התוספות לקצבה למקבלי הקצבאות הקיימים, על פי הסכם המגזר הציבורי שנחתם ביום 17.4.2008 ובתיקון מספר 50 לחוק הגמלאות, בהתאמות ובשינויים המתחייבים כקבוע בהסכם הבנק.
 - ב. השלמת אימוץ הוראות של הסכם המגזר הציבורי אשר נחתם ביום 12.1.2011 ותוקן ביום 11.4.2011, בדבר מסגרת עלות תוספות שכר והטבות כספיות בגין התקופה שמיום 1.1.2009 ועד יום 31.12.2012, בהתאמות ובשינויים המחויבים כקבוע בהסכם הבנק.
2. לאשר את התקשרות הבנק בהסכם קיבוצי מיוחד בגין החלה על עובדי הבנק הוראות הסכם שנחתם במגזר הציבורי ביום 8.5.2013 אשר, בין היתר קובע הוראות בדבר "השתתפות העובדים בנטל" לתקופה זמנית ובדבר הגדלת החיסכון הפנסיוני (נספח ב' להסכם זה הוא ההסכם הקיבוצי המיוחד המפרט את העלאת נוספת של שיעור ההפרשות לקופת גמל לקצבה).
3. האישור הוא על בסיס הערכה שהסטייה מאומדן העלויות, אשר הוצג בישיבת המועצה בתאריך 18.11.2013, ואשר בהסתמך עליו ניתנה החלטת המועצה באותה ישיבה, לא תהא מעבר ל-3%. אם יימצא כי הסטייה כאמור תהיה בפועל גבוהה יותר, יובא העניין לדיון בפני המועצה.